

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/109/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118318224
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6118318224.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, zastúpeného JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom Trenčín, Hodžova 53, proti žalovanému D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. A. XXX, zastúpenému Mgr. Monikou Lackovičovou, advokátkou so sídlom Drietoma 792, o zaplatenie 1.705 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 18C/46/2018-257 zo dňa 25. augusta 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. p o t v r d z u j e .
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, výroku II. m e n í t a k, ž e
žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 30,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 30,- eur od 01.09.2018 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. p o t v r d z u j e .
- III. Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,6%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v poradí druhým, rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.675 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.505 eur od 01.09.2018 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Vo výroku III. znalcovi F. G. H. voči žalovanému priznal nárok na náhradu nákladov za účasť na pojednávaní dňa 02.03.2020 v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Vo výroku IV. žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,2 % o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 1.715 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.715 eur od 07.08.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Súd o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom č. k. 18C/46/2018-127 zo dňa 24.08.2020 tak, že I. konanie v časti 10 eur zastavil (z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby), II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.705 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30 eur od 07.08.2018 do zaplatenia a zo sumy 1.675 eur od 01.09.2018 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. IV. znalcovi F. G. H. priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému za jeho účasť na pojednávaní dňa 02.03.2020 v rozsahu 100 % a V. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 98 %. Na odvolanie žalovaného odvolací súd uznesením č. k. 6Co/61/2020-177 zo dňa 28.10.2021 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., IV., V zrušil a vec vrátil v tejto časti na ďalšie konanie. Z vykonaného dokazovania súd

zistil, že žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci uzavreli dňa 16.03.2018 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo Ford Mondeo Combi bielej farby, VIN: I.. Kúpna cena bola dojednaná vo výške 4.600 eur. V zmluve žalovaný vyhlásil, že vozidlo bolo používané, bolo riadne udržiavané, ku dňu podpisu zmluvy malo najazdených 299.097 km, je v dobrom stave, nemá žiadne vady a doporučená bola výmena rozvodového remeňa, motorového oleja a filtra. Žiadosťou o primeranú zľavu zo dňa 05.04.2018 požiadal žalobca žalovaného o primeranú zľavu z kúpnej ceny vo výške 10 %, t. j. v sume 460 eur a zabezpečenie opravy väd. Z faktúry č. 2021800533 zo dňa 18.04.2018 súd zistil, že na dotknutom vozidle bola vykonaná kontrola zámku prednej kapoty s tým, že mechanika zámku je funkčná - bez závad. Faktúru vystavila spoločnosť AUTO KOIŠ, spol. s r. o.. Z čestného prehlásenia C. J. zo dňa 23.11.2018 vyplynulo, že počas doby, kedy bola vlastníčkou dotknutého vozidla, sa neprejavila žiadna vada zámku prednej kapoty, kapota sa zatvárala bežne, zámok sa nemenil, nikdy sa jej nestalo, že by sa zatvorená kapota počas jazdy otvorila. Vozidlo predala bez väd. Z potvrdenia ODI zo dňa 23.11.2018 vyplývalo, že dotknuté vozidlo bolo zaevidované do evidencie na príslušnom ODI v Novom Meste nad Váhom dňa 21.03.2018. Z fotodokumentácie predloženej žalovaným vyplývalo, že západka na zámku, o ktorom on tvrdí, že sa vo vozidle nachádzal, nedolieha, chýba spona. Na fotografiách č. 9, 10 je na zámku viditeľné označenie krížikom. Zo znaleckého posudku č. 40/2018 znalca F. G. H. vyplynulo, že zámok prednej kapoty je mechanicky poškodený a má vlastnosti, ktoré bránia spoľahlivej funkčnosti, na ktorú bol určený, t. j. nie je schopný zabezpečiť prednú kapotu vozidla tak, aby za žiadnych okolností nedošlo k jej odisteniu. V doplnení č. 1 znaleckého úkonu č. 40/2018 znalca Ing. Dušana Knoška zo dňa 09.07.2022 znalec uvádza, že porovnaním zámku pri jeho osobnej prehliadke dňa 07.05.2018 s fotografiami zo dňa 19.04.2018 dospel k záveru, že hák bezpečnostnej západky nedolieha do polohy zaistenia - zistenie totožné, celé teleso zámku (plechová časť) je mierne deformovaná - zistenie totožné, odlomená plastová spona - zistenie totožné. Znalec F. C. K. vo svojom odbornom vyjadrení č. 9/2022 zo dňa 22.05.2022 dospel k záveru, že podľa poskytnutých fotografií sa zdá, že zámky zadokumentované dňa 19.04.2018 a dňa 07.05.2018 sú zhodné, len na zadnej strane nie je zhoda. Pokiaľ bol zámok pri obhliadke znalcom Knoškom dňa 07.05.2018 bez tejto značky, ktorú vytvoril žalovaný dňa 19.04.2018, je možné konštatovať, že zámky prednej kapoty nie sú identické a jedná sa o dva rôzne zámky. Právne vec súd posúdil podľa § 121 ods. 3, § 420 ods. 1, § 517 ods. 2, § 600 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom je prevažne dôvodná. Súd konštatoval, že základnou povinnosťou predávajúceho je odovzdať predmet kúpy bez väd. S poukazom na uvedené sa súd zaoberal otázkou, či vozidlo malo v čase jeho predaja vadu. Z predloženého znaleckého posudku č. 40/2018 znalca F. G. H. ako aj z jeho výpovede jednoznačne vyplynulo, že hák bezpečnostnej západky nedolieha do polohy zaistenia, zostáva visieť od koncovej polohy, pričom nedolieha cca 5 mm. Celé teleso zámku je mierne deformované a ako celok voľné. Nesúdržnosť celého mechanizmu zámku podporuje aj odlomená, čiže chýbajúca spona. Znalec tiež potvrdil, že vlastnosti zámku sa nemohli takto radikálne zmeniť od kúpy vozidla do dňa škodovej udalosti, pretože zámok je mechanicky poškodený. Pri bežnom používaní sa zámok takto nemôže poškodiť. Z uvedeného súd teda ustálil, že vozidlo malo v čase predaja vadu spočívajúcu v poškodení zámku prednej kapoty. Žalovaný sa proti existencii vady bránil tvrdeniami, že vozidlo vadu v čase predaja nemalo a k škodovej udalosti došlo nedbanlivosťou žalobcu, ktorý zle zavrel kapotu po návšteve ODI. V tomto smere súd konštatoval, že uvedené tvrdenia žalovaného zostali len v rovine domnienky, nakoľko ich riadnym a dôveryhodným spôsobom nepreukázal. Navyše, ako vyplynulo z výpovede znalca, zámok sa za tak krátky čas nemohol poškodiť bežným opotrebením, pretože tento bol poškodený mechanicky. V tomto smere teda vyznievalo nepresvedčivo a neodborne vyjadrenie spoločnosti Auto Koiš, spol. s r. o., obsiahnuté vo faktúre č. 2021800533 zo dňa 18.04.2018, že mechanika zámku je funkčná - bez závad. Na ostatok treba dodať, že z tohto vyjadrenia nie je ani zrejmé, do akej hĺbky bol zámok podrobený skúmaniu v tejto spoločnosti (či išlo len o vizuálnu kontrolu alebo hlbšiu kontrolu podobnú tej, ktorú vykonal napríklad znalec). To, že zámok bol poškodený už v čase predaja vozidla nepriamo preukazovala aj skutočnosť, že sám žalovaný bol ochotný finančne participovať na odstránení poškodenia vozidla a dokonca sa na tomto bol ochotný podieľať aj predchádzajúci vlastník vozidla. V rámci ďalšieho konania, po vrátení veci odvolacím súdom, žalovaný predložil na podporu týchto svojich tvrdení aj odborné vyjadrenie znalca F. K., ktorý po preskúmaní zámku na fotografiách a na videu, dospel k záveru, že zámky nie sú totožné, a to práve preto, že na zámku zachytenom na videu znalca F. H. vyrytý krížik chýba. Súd uviedol, že znalec síce nepotvrdil totožnosť skúmaných zámkov, avšak v tomto smere znalec, ako sa sám vyjadril, zameral svoju pozornosť len na žalovaným vyrytý krížik, na ktorý bol zo strany žalovaného upozorňovaný a ostatným znakom zámku vôbec nevenoval pozornosť. Podľa názoru súdu však určujúcimi znakmi totožnosti zámku sú najmä jeho technické parametre - poškodenie, korózia, farba, materiál a pod., a len dopĺňujúcim znakom môže byť značka vyrytá do zámku inou

osobou ako výrobcom. Navyše znalec vo svojom odbornom vyjadrení uviedol, že zámky sa mu javia byť rovnaké s výnimkou vyrytého krížika. V tejto súvislosti predložil žalobca doplnenie č. 1 znaleckého úkonu č. 40/2018 zo dňa 09.07.2022 F. H., ktorý porovnal fotodokumentáciu a videodokumentáciu zámku kapoty komplexne a dospel k záveru, že zámok na fotografiách predložených žalovaný vykazuje tie isté poškodenia, ako zámok na videodokumentácii, ktorú vytvoril pre účely vypracovania znaleckého posudku. Okrem toho znalec podrobil fotografie a videá zámku rozboru a dospel k záveru, že aj na videách je zreteľná ryha nasvedčujúca vyrytému krížiku. Súd doplnenie č. 1 znaleckého úkonu č. 40/2018 zo dňa 09.07.2022 považoval za objektívne, nakoľko znalec totožnosť zámku preskúmal komplexne, a nie len so zameraním sa na jeden znak. Žalovaný síce navrhol vykonať znalecké dokazovanie opätovným posúdením dotknutého zámku kapoty, avšak súd nemal dôvod pristúpiť k opätovnému znaleckému skúmaniu, nakoľko nemal žiadne pochybnosti o správnosti záverov znalca F. G. H., ktoré prezentoval ako vo svojom znaleckom posudku, tak i vo svojej výpovedi. Žalobca dostatočne v konaní preukázal výšku škody, keď predložil jednak faktúru, z ktorej položkovite vyplývalo, aké práce boli vykonané a aký materiál bol na opravu vozidla použitý. Súčasne žalobca predložil aj príjmový pokladničný doklad o úhrade sumy 1.535 eur, ktorá suma vychádzala z vystavenej faktúry. Zo žalobcom predloženej faktúry za opravu vozidla vyplývalo, že celková oprava vozidla predstavovala sumu 1.535,- eur. Z tejto sumy však súd titulom náhrady škody považoval za opodstatnenú sumu 1.505,- eur. Zvyšok vo výške 30 eur vo faktúre č. 20190001/2 vykázané ako spotrebný materiál súd posúdil ako náklady na nový zámok prednej kapoty, t. z. náklady na odstránenie vady. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že nároky zo zodpovednosti za vady nemožno uplatňovať titulom náhrady škody. Zodpovednosť za vady a zodpovednosť za škodu sú odlišnými záväzkovými právnymi inštitútmi, majú iný účel a sú založené na rozdielnych zásadách a predpokladoch vzniku zodpovednosti. Žalobca si v konaní tiež uplatnil aj nárok na úhradu nákladov za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 170 eur. Tieto náklady súd posúdil v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, t. j. príslušenstvo pohľadávky. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). V danom prípade boli uvedené náklady vynaložené účelne na zaobstaranie znaleckého posudku, nakoľko žalobca týmto znaleckým posudkom preukazoval hneď prvý predpoklad vzniku zodpovednosti na náhradu škody, a tým bolo protiprávne konanie žalovaného. Vzhľadom k tomu súd aj v tejto časti vzhliadol žalobu dôvodnou. S poukazom na uvedené za splnenia všetkých zákonom predpísaných predpokladov zodpovednosti za škodu uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.505 eur a príslušenstvo v podobe nákladov na vyhotovenie znaleckého posudku vo výške 170 eur. Spolu tak uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.675 eur a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol (časť 30 eur, ktorú súd vyhodnotil ako nárok zo zodpovednosti za vady). Keďže žalovaný nesplnil svoj záväzok včas a riadne, dostal sa do omeškania, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania, ktorý mu súd priznal v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia vo výške 5 % ročne zo sumy 1.505 eur od 01.09.2018 do zaplatenia. Znalec F. G. H. bol vypočítaný na pojednávaní konanom dňa 02.03.2020, pričom výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho výpoveďou na pojednávaní si uplatnil a preukázal podaním zo dňa 04.03.2020. Súd mu preto priznal náhradu nákladov, ktoré mu v súvislosti s účasťou na pojednávaní vznikli v rozsahu 100 %, pričom tieto náklady je povinný uhradiť žalovaný, nakoľko bol v konaní neúspešný. V predmetnej veci mala každá zo strán úspech len čiastočný (žalobca mal úspech vo výške 97,6 %, a to jednak v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby, ktorý výrok nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť, avšak výrok o trovách zrušený odvolacím súdom bol, a preto bolo potrebné aj túto časť žaloby v rámci rozhodovania o trovách zohľadniť; a jednak titulom zamietnutej časti žaloby, žalovaný mal úspech vo výške vo výške 2,4 %; rozdiel ich pomerných úspechov predstavuje 95,2 %). Úspešnejšou stranou bol teda žalobca, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,2 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP). Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP s tým, že takto stanovenú lehotu považuje za primeranú vzhľadom na výšku plnenia.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žalovaný.

3. Žalobca podal odvolanie do výroku II. a IV., poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. V odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že žalobca si v žalobe neuplatnil nárok zo zodpovednosti za vady. Mal za to, že zo žaloby, repliky ako aj ústnych prednesov na pojednávaniach vyplývalo, že si uplatňoval aj nárok zo zodpovednosti za vady v podobe výmeny zámku vo výške 30,-

eur, ktoré boli zahrnuté do predmetnej faktúry. Žalobca počas konania nikdy explicitne nedeklaroval, že suma 1.535 eur predstavuje len škodu, práve naopak vždy poukazoval na škodu a rovnako tak na zodpovednosť za vady v súvislosti so zámkom. Aj pri svojich písomných podaniach poukazoval na zákonné ustanovenia týkajúce sa zodpovednosti za vady iba v súvislosti so zámkom prednej kapoty. Súd podľa žalobcu posúdil predmetnú otázku veľmi formalisticky. Žalobca tiež poukázal na zvukový záznam z prvého pojednávania zo dňa 23.01.2020, pretože právny zástupca žalobcu pri prednese podstatného obsahu žaloby zreteľne konkretizoval, že si žalobou žalobca uplatňuje nárok zo zodpovednosti za vady v súvislosti s poškodeným zámkom a tiež nárok na náhradu škody v podobe opráv vozidla, ktorá vznikla v dôsledku vady, t. j. v príčinnej súvislosti s vadou. V tomto smere podľa žalobcu, zápisnica z pojednávania nekorešponduje s obsahom prednesu žalobcu. Žalobca sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca si oneskorene uplatnil nárok zo zodpovednosti za vadu, t. j., po uplynutí 24 mesačnej lehoty, keďže nárok si uplatnil u žalovaného ešte pred súdnym konaním. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca namietal aj výrok o náhrade trov konania. Žalobca mal za to, že mal byť v spore úspešný v rozsahu 97,6 %. Navrhoval, aby odvolací súd podľa § 387 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť sumu 1705 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.505 od 01.09.2018 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi voči žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,6 %.

4. Žalovaný podal odvolanie do výrokov I., III. a IV. poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/ , f/ a h/ CSP . Namietal, že postup súdu prvej inštancie predraňuje celé konanie, trvá neprimerane dlho, pričom žalovaný je vo svojich vyjadreniach uvedených v odpore (prvom úkone vo veci) konštantný, tieto nedopĺňa o nové skutočnosti ani tieto skutočnosti nemodifikuje na rozdiel od žalobcu, ktorý počas konania postupuje tak, že obohacuje konanie o nové skutočnosti a v podstate rozsudok vydaný 4 roky od začatia sporu sa opiera o nové dôkazy, než o ktoré sa opieral žalobca pri podaní žaloby. Podľa názoru žalovaného, v predmetnom spore mal žalobca ľubovoľnú v predkladaní dôkazov a tvrdení, pretože jemu uložená lehota na predkladanie dôkazov s výnimkou pojednávania dňa 23.05.2022, čo je až 4 roky po začatí sporu, nebola. Žalovaný aj po vydaní uznesenia trval na tom, že postup súdu prvej inštancie bol procesne nesprávny, nerešpektujúci princípy základného procesného kódexu, rozsudok vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu, rozsudok tak, ako bol vyhlásený a vyhotovený je nezákonný a vecne nesprávny. Žalovaný mal ďalej za to, že súd viedol konanie od svojho začiatku tendenčne, čo vyústilo v arbitrárne rozhodnutie. Opätovne poukázal na lustráciu priestupkov ako aj lustráciu trestných konaní na meno „D. E.“, ku ktorej námietke sa krajský súd v predchádzajúcom rozhodnutí vyjadril v bode 6. Mal za to, že je dôležité, aby súdy postupovali len na základe a v medziach zákona, preto by mal žalovaný dostať jasné stanovisko, kto dal pokyn na vykonanie lustrácie, ktoré skutočnosti mali byť preukazované a na základe akého zákona. Žalovaný od začiatku sporu popieral vadnosť zámku, mal pochybnosti o tom, že zámok, ktorý mal spôsobiť škodu žalobcovi nie je zámkom totožným so zámkom, ktorý obhliadal F. G. H. dňa 7.5.2018 pri obhliadke k vypracovaniu znaleckého posudku pre žalobcu, pretože pri predaji vozidla sa kapota otvárala a zatvárala bez problémov, taktiež predchádzajúci vlastník motorového vozidla dosvedčil, že vozidlo nemalo poškodený zámok kapoty. V čase, keď bolo vozidlo poškodené, žalobca ho pristavil žalovanému na obhliadku, žalovaný na predmetnom zámku dňa 19.04.2018 vyznačil znak X. Svoje tvrdenia žalovaný preukázal odborným vyjadrením č. 9/2022 vyhotoveným Ing. Petrom Jelačičom. pričom odborné vyjadrenie obsahuje aj znaleckú doložku. Podľa žalovaného, zo záveru odborného vyjadrenia možno konštatovať, že uvedené zámky, ktoré sú zadokumentované na obhliadkach 19.04.2018 a dňa 07.05.2018 nie sú identické teda zhodné. Jedná sa o dva rôzne zámky. Na zámku zo dňa 19.04.2018 je značka v tvare X, na zámku zo dňa 07.05.2018 značka v tvare X nie je. F. C. K. vychádzal z originálnych fotografií vyhotovených dňa 19.04.2018 a z videa zhotoveného znalcom Ing. Knoškom. F. K. taktiež na pojednávaní dňa 28.07.2022 uviedol, že nepovažoval za potrebné uviesť všetky rozdiely zámku, bolo to pre neho jednoznačné, taktiež uviedol, že križik bol najdôležitejší rozdielový znak, všetky ostatné sú proti nemu bez významu. Žalobca v deň prihlásenia vozidla na dopravnom inšpektoráte kapotu motorového vozidla zle zatvoril a spôsobil si škodu na vozidle svojím konaním, pričom o uvedenému svedčí: potvrdenie dopravného inšpektorátu o tom, že v deň nehody žalobca prihlasoval vozidlo na dopravnom inšpektoráte, čestné vyhlásenie predchádzajúceho vlastníka vozidla o tom, že so zatváraním kapoty nebol problém, vyjadrenie spoločnosti Auto Koiš, spol. s r.o. o tom, že zámok je funkčný - bez závad zo dňa 18.04.2018, žalobcom uplatnené poškodenia zámku (t.j. poškodenia druhej - bezpečnostnej fázy zámku, poškodený hák bezpečnostnej západky, deformovaná plechová časť zámku, absencia odlomenej spony) nemohli spôsobiť otvorenie kapoty z prvej (hlavnej) fázy zámku, ktorej vadnosť žalobca ani nenamietal s poukazom na odborné vyjadrenie F. C. K. na pojednávaní dňa 28.07.2022 ohľadom zámku zachytenom

na videu F. H.. Žalobca k odbornému vyjadreniu F. K. doložil doplnenie č. 1 znaleckého úkonu č. 40/2018 zo dňa 09.07.2022 F. H.. Doplnenie bolo vyhotovené bez originálnych fotografií žalovaného zo dňa 19.04.2018. V nadväznosti na odborné posúdenie znalca Ing. Petra Jelačiča, keď jednoznačne konštatoval, že zámok predložený žalovanému pri prehliadke auta po nehode nie je totožný so zámkom, ktorý posudzoval F. H., absentuje v konaní preukázanie skutočnosti, že predané motorové vozidlo malo v čase predaja vadu a taktiež absentuje príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a údajnou vadou zámku prednej kapoty v čase predaja motorového vozidla. Podľa žalovaného, súd nesprávne právne posúdil aj nárok žalobcu vo výške 170,- eur ako nárok v merite veci. So zákonného ustanovenia je podľa žalovaného zrejmé, že náklady vynaložené na súkromný znalecký posudok sú trovami dôkazu strany, ktorá dôkaz predložila. Žalobca podal žalobu na súd dňa 09.08.2018. Mal za to, že od uvedeného dátumu podania žaloby, ktorý zodpovedá začiatku konania je možné úspešnej strane priznať trovy. Namietal tiež, že súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania svojvoľne, keď žalobca si v spore uplatnil úroky, ako aj hospodárnosť konania a rovnosť strán v konaní. Podľa žalovaného, postup súdu, že iba jednej zo strán neuloží lehotu na predkladanie tvrdení a dôkazov nemôže byť zákonný a dodržiavajúci rovnosť zbraní. Ďalšie námietky žalovaného smerovali k vedeniu konania súdom prvej inštancie a svojvoľne v rozhodovaní súdu. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo výroku I., III, a IV, zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietá a žalovanému priznáva náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100% ako aj náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že považuje odvolacie námietky žalovaného za nedôvodné. Podľa žalobcu, žalovaný absurdne napáda takmer všetko, čomu zodpovedá aj výpočet jeho odvolacích dôvodov. Poukázal na to, že rozhodnutie súdu sa neopiera o vykonanú lustráciu, ktorú namietal žalovaný a v tomto sa stotožnil so záverom, že táto nemala vplyv na vecné posúdenie veci. Žalobca bol toho názoru, že žalovaný prehliada závery znalca F. G. H., ktorý okrem iného dospel k záveru, že skúmaný zámok je identický. Znalec F. K. iné znaky považoval za zhodné, i keď tieto bližšie nerozoberal a tieto nepodrobil znaleckému skúmaniu. Pokiaľ ide o namietané fotografie, tieto do konania na pojednávaniach dodal vytlačené žalovaný, pričom súčasná technika umožnila znalcovi tieto preskúmať. Žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že predané motorové vozidlo malo v čase predaja vadu a následne vznikol kauzálny nexus medzi vadou zámku prednej kapoty v čase predaja motorového vozidla (t. j. porušením právnej povinnosti žalovaného ako predávajúceho) a vzniknutou škodou, ktorej príčinou bol vadný zámok. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na sumu vo výške 170,- eur, podľa žalobcu, toto malo byť posudzované z hľadiska hmotného práva, keďže to ustanovuje komu a aké práva patria. Vo vzťahu k úrokom z omeškania uviedol, že formulárová formálna chyba nemôže znamenať diskvalifikáciu úspešného uplatnenia nároku na úrok z omeškania, a preto považuje námietky žalovaného za nedôvodné. Odmietol, že by došlo k porušeniu zásady hospodárnosti konania, ako namietal žalovaný. Žalobca v konaní predložil všetky listiny včas, keďže neporušil sudcovskú a ani zákonnú koncentráciu konania, a preto tvrdenia žalovaného o tom, že nedoložil listiny včas sú fabuláciou. Rovnako nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného o svojvoľi pri konaní a rozhodovaní súdom prvej inštancie. Podľa žalobcu, žalovaný kontextovo vytrháva závery súdu prvej inštancie a účelovo sa snaží zmiasť odvolací súd. Poukázal tiež na rozhodnutie NS ČR z 30.08.2005, sp. zn. 25Cdo 1612/2004. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, nakoľko je vecne správne a žalovanému priznal náhradu trov konania.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti a ani právna argumentácia, ktorá by mala zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie. Poukázal na zjavnú nesprávnosť, keď žalobca v závere (na rozdiel od úvodu) navrhoval zmenu aj vo výroku I. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že z podanej žaloby, repliky ako aj ostatných prednesov na pojednávaní vyplýva, že si uplatňoval aj nárok zo zodpovednosti za vady v podobe výmeny zámku vo výške 30,- eur. Žalobca nekonkretizoval konkrétny nárok zo zodpovednosti za vady. Jednalo sa o zmätočné uplatnenie a pokiaľ sa ním súd prvej inštancie zaoberal, tak súd konal nad rámec žaloby a nadbytočne. Žalovaný navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie a náležite sa vysporiadal aj s náhradou trov konania.

7. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca uvádzal viaceré nezrovnalosti, opomína fakty a nerešpektuje dôkazy predkladané v procese žalovaným, dokonca sa snaží znevážiť prácu F. K.. Zopakoval svoje tvrdenie k hospodárnosti konania. Uviedol, že jeho námietky smerovali ku konania na súde prvej inštancie (určenie sudcovskej lehoty rozdielne jednotlivým stranám sporu, žalobcovi po 4 rokoch od začatia sporu), procesné pochybenie súdu prvej inštancie (nedoručenie dôkazu

žalovanému zákonným spôsobom), čo malo objektívny vplyv na dĺžku konania. Žalovaný ďalej odmietol, že by nemal dodať originálne fotografie účelovo. Zo strany súdu nebola žalovanému adresovaná žiadna výzva na ich doručenie. Poukázal na to, že závery prijaté F. H. sú v rozpore s výsledkom jeho vlastného skúmania a síce, keď kapotu úplne a riadne zavrel, táto sa neotvorila ani po niekoľkonásobných pokusoch. Žalovaný trval na kontrolnom znaleckom posudku, čo mu súd neumožnil. Podľa žalovaného je návrh žalobcu v časti úrokov z omeškania zmätočný a neurčitý, a preto ho nemožno priznať. Na záver uviedol, že je bežnou praxou žalovaného poznačiť si poškodený diel, a teda je objektívnou skutočnosťou, že žalovaný si poškodený zámok takto ryhou v tvare X poznačil. Žalovaný zotrval na svojom odvolaní v plnom rozsahu.

8. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniam žalovaného uviedol, že výrok I. je vecne spojený s výrokom II. a teda ak odvolací súd vyhovie odvolaniu a zmení výrok II., tak musí dôjsť aj k zmene výroku I. Žalobcovi neuniklo, že súd zamietol úrok vo výške 5% ročne zo sumy 200,-eur od 07.08.2018 do zaplatenia. Žalobca akceptoval právny názor súdu prvej inštancie v predmetnej časti. Pokiaľ však ide o úrok vo výške 5 % ročne zo sumy 30 eur, tak príslušenstvo istiny sleduje osud istiny, a teda podľa názoru žalobcu by mal súd upraviť aj úrok z omeškania. Zopakoval, že v konaní si uplatňoval aj nárok zo zodpovednosti za vady. Žalobca nemal záujem znevážiť F. K., no vzhľadom na závery znalca F. H. využil svoje právo a ako sporová strana tvrdí, že F. K. dospel k nesprávnym odborným záverom, pretože nedostatočne skúmal všetky technické parametre zámku. Ďalej žalobca odkázal na svoju predchádzajúcu argumentáciu ohľadne vadnosti zámku. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania, pričom z vyhlášky vyplýva nárok na ročný úrok z omeškania. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti napadnutej žalovaným potvrdil, ako vecne správny a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v odvolacom konaní.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. a vo výroku III. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť a v napadnutom výroku II. podľa § 388 CSP čiastočne zmeniť a vo zvyšku potvrdiť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a to z nasledovných dôvodov:

10. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že z vykonaného dokazovania vyplývalo, že vozidlo malo v čase predaja vadu spočívajúcu v poškodení zámku prednej kapoty. Súd svoj záver opieral o zistenia vyplývajúce zo znaleckého posudku č. 40/2018 znalca F. G. H. ako aj z jeho výpovede, podľa ktorého hák bezpečnostnej západky nedolieha do polohy zaistenia, zostáva visieť od koncovej polohy, pričom nedolieha cca 5 mm a celé teleso zámku je mierne deformované a ako celok voľné. Súd mal za to, že nepresvedčivo a neodborne pôsobí vyjadrenie spoločnosti Auto Koiš, spol. s r. o., obsiahnuté vo faktúre č. 2021800533 zo dňa 18.04.2018 o tom, že mechanika zámku je funkčná - bez závad. Na ostatok treba dodať, že z tohto vyjadrenia nie je ani zrejmé, do akej hĺbky bol zámok podrobený skúmaniu v tejto spoločnosti (či išlo len o vizuálnu kontrolu alebo hlbšiu kontrolu podobnú tej, ktorú vykonal napríklad znalec). Súd tiež uviedol, že nebolo pochyb o totožnosti zámku z fotodokumentácie žalovaného a z videí vyhotovených znalcom Ing. Knoškom pre celkové posúdenie funkčnosti zámku dňa 07.05.2018. Súd titulom náhrady škody považoval za opodstatnenú sumu 1.505 eur. Zvyšok vo výške 30 eur vo faktúre č. 20190001/2 vykázané ako spotrebný materiál súd posúdil ako náklady na nový zámok prednej kapoty, a teda náklady na odstránenie vady, pričom podľa súdu, žalobca si v žalobe nárok zo zodpovednosti za vady predanej veci neuplatnil, a preto súd žalobe v tejto časti nevyhovel.

11. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu a žalovaného dodáva nasledovné:

12. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutie považuje za logické, presvedčivé a zrozumiteľné, pričom je nutné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami sporových strán (v tomto prípade žalovaného), ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného, a teda riadne odôvodneného rozhodnutia, pričom sporovým stranám nemusí dať odpoveď na všetky otázky nimi nastolené, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004, sp. zn. III.ÚS 209/04). Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu bolo realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (podobne aj rozhodnutia IV.ÚS 115/03, II.ÚS 44/03, I.ÚS 117/05, IV.ÚS 112/05). Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú; článok 6 ods. 1 Dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (L. M. proti N. zo dňa 21. januára 1999, Van de Hurk proti Holandsku zo dňa 19. apríla 1994). Obsahom základného práva na spravodlivý proces nie je ani právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sporovej strany, resp. právo na úspech v konaní. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd sa vyššie uvedenými zásadami riadil a svoje rozhodnutie náležite, podrobne a najmä presvedčivo odôvodnil (v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP), pričom sa dostatočne vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie vo veci podstatnými skutočnosťami, resp. so všetkými námietkami žalovaného, ktoré v konaní prezentoval, keď z hľadiska zákonom vyžadovaných náležitostí na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 220 ods. 2 CSP) možno konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa tieto zákonom vyžadované náležitosti. Z jeho obsahu je zrejmé, čoho sa žalobca žalobou domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, ako aj všetky podstatné dôvody, pre ktoré rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku, a preto sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalovaného, že odôvodnenie rozsudku je v odvolaní napadnutých výrokoch nepreskúmateľné.

13. Odvolateľ /žalobca/ odvolaním namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Žalovaný namietal, okrem odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP aj ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, keď súd prvej inštancie procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, keď súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP predstavuje transformáciu ústavnoprávnych princípov do civilného sporového konania. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. V tomto odvolacom dôvode ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávnych nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

15. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné

konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

16. Pokiaľ žalovaný deklaroval v odvolaní uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP , odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu , že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukačnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní /napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne/ alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu. Odvolateľ však v odvolaní nešpecifikoval žiadne konkrétne pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré podľa jeho názoru mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. Podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonával.

18. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

19. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovanému zákonnému ustanoveniu.

20. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov súdom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

21. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

22. Z obsahu spisu vyplývalo, že dňa 16.03.2018 žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo Ford Mondeo Combi bielej

farby, VIN: I. s dohodnutou kúpnu cenou vo výške 4.600 eur. Žalovaný vyhlásil, že vozidlo je používané s nájazdom kilometrov 299.097 a je v dobrom stave, nemá žiadne vady a doporučená bola výmena rozvodového remeňa, motorového oleja a filtra. Žalobca žiadosťou zo dňa 05.04.2018 žiadal žalovaného o primeranú zľavu z kúpnej ceny vo výške 10 %, t. j. v sume 460,- eur a zabezpečenie opravy väd, nakoľko pri jazde vozidlom došlo k otvoreniu kapoty v dôsledku vady zámku a následne táto kapota poškodila ďalšie súčasti motorového vozidla. Dňa 26.03.2018 žalovaný od žalobcu prevzal vozidlo za účelom ocenenia opravy. Z faktúry spoločnosti AUTO KOIŠ, spol. s.r.o. č. 2021800533 zo dňa 18.04.2018 vyplývalo, že na vozidle bola uskutočnená kontrola mechaniky zámku s výsledkom, že táto je funkčná a bez závad.

23. Podľa § 600 Občianskeho zákonníka, uplatnením práv zo zodpovednosti za vady nie je dotknuté právo na náhradu škody.

24. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že vozidlo v čase predaja nemalo vadný zámok, a teda nemohol porušiť svoju povinnosť pri predaji vozidla. Ďalej namietal, že zámok, ktorý mal spôsobiť škodu žalobcovi nie je totožný so zámkom, ktorý obhliadla F. G. H. dňa 07.05.2018 pri obhliadke k vypracovaniu znaleckého posudku pre žalobcu, nakoľko si žalovaný zámok poznačil krížikom, ktorý je viditeľný na fotografiách. Poukázal na odborné vyjadrenie znalca F. K., ktorý po preskúmaní zámku na fotografiách a na videu dospel k záveru, že zámky nie sú totožné.

25. Po preskúmaní veci má odvolací súd za to, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v čase predaja vozidlo malo vadu zámku prednej kapoty, čím došlo k porušeniu právnej povinnosti žalovaného odovzdať predmet kúpy bez väd tak, ako deklaroval žalovaný v kúpnej zmluve. Znalec F. G. H. vo svojom znaleckom posudku č. 40/2018 jednoznačne uviedol, že preskúmaný zámok má mechanické vady, pri ktorých je len otázkou času, kedy dôjde k vyvráteniu kapoty do čelného skla. Podľa znalca tiež vlastnosti zámku sa nemohli od kúpy radikálne zmeniť. Súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru, že vady zámku nemohli byť spôsobené bežným opotrebením prevádzkou vozidla žalobcom od jeho kúpy, ale išlo o vady, ktoré existovali už predtým, ako aj v čase kúpy vozidla žalobcom. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by žalobca so zámkom vozidla manipuloval tak, že by poškodenie zámku kapoty spôsobil sám. Práve naopak, podľa názoru odvolacieho súdu, žalobca uniesol dôkazné bremeno o tom, že zámok v čase kúpy mal mechanické vady za ktoré zodpovedá žalovaný. Znalec v tomto smere vyvrátil závery vyplývajúce z odborného vyjadrenia spoločnosti Auto Koiš, spol. s.r.o., obsiahnuté vo faktúre zo dňa 18.04.2018 o tom, že mechanika zámku je funkčná a bez závad. Ako poznamenal aj súd prvej inštancie, nebolo zrejmé, v akom rozsahu spoločnosť Auto Koiš, spol. s.r.o. vykonávala kontrolu, či nešlo len o vizuálnu kontrolu, na rozdiel od toho, v akom rozsahu zámok skúmal vyššie uvedený znalec.

26. Čo sa týka námietky žalovaného o totožnosti zámkov, táto námietka žalovaného bola totožná s námietkou, ktorou sa už podrobne zaoberal súd prvej inštancie, pričom odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie ohľadne totožnosti zámkov plne stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje aj na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v bode 25. Žalovaný v konaní dostatočne nepreukázal, že by malo ísť o iný zámok, ktorý skúmal znalec F. H. pri vypracovaní znaleckého posudku. Ako uviedol aj súd prvej inštancie, nebolo možné za určujúci znak totožnosti zámku považovať len vyznačený krížik, keď nie je zrejmé, kedy mal takýto znak vzniknúť, ako aj to, kedy vznikli a kto vyhotovoval fotografie zámku s vyznačeným krížikom. Znalec F. K. síce v písomnom vyjadrení potvrdil tvrdenia žalovaného o tom, že nešlo o totožné zámky, no tento znalec zámky porovnával len z fotografií a videa znalca F. H., pričom ako sám uviedol, zaoberal sa len vyznačeným krížikom a neskúmal iné znaky. I keď vyznačený krížik bol markantný znak, ako namietal žalovaný, tento sám ešte nepotvrdzoval, či nevyvracal totožnosť skúmaných zámkov. Naproti tomu, žalobca predložil doplnenie znaleckého posudku č. 40/2018 zo dňa 09.07.2022 F. H., ktorý porovnal fotografie a video, pričom zámok vykazoval rovnaké znaky poškodenia. Pričom aj na videu znalec analyzoval zreteľnú ryhu nasvedčujúcu vyrytému krížiku. Pokiaľ žalovaný namietal, že tento znalec nemal k dispozícii originálne fotografie, táto námietka neobstojí. Kľúčová fotografia s vyznačeným krížikom je opticky zhodná s fotografiou, ktorú používal aj znalec Ing. Jelačič. Odvolací súd vzhľadom na uvedené vyhodnotil vyššie uvedenú námietku ako nedôvodnú, rovnako ako súd prvej inštancie.

27. Vo vzťahu k namietanému nároku na sumu vo výške 170,- eur, ktorú si žalobca uplatnil titulom vypracovania súkromného znaleckého posudku je potrebné uviesť, že síce náklady na tento dôkaz vznikli pred začatím konania, a teda tieto samotné nepredstavujú trovy konania, ako uviedol aj žalovaný,

nebol dôvod, aby si tieto náklady žalobca nemohol uplatniť ako náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie správne aplikoval uvedené ustanovenie a správne nárok žalobcu posúdil ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky a nie ako trovy konania, a preto správne žalobcovi priznal aj tento nárok. Námietka žalovaného preto ani čo sa týka tejto sumy nebola dôvodná. Rovnako tak nebola dôvodná ani námietka žalovaného o svojvoľnom priznaní nároku na úroky z omeškania žalobcovi. Súd je síce viazaný rozsahom žaloby, čo však neznamená, že nemôže po vykonanom dokazovaní a skutkovom a právnom posúdení veci priznať žalobcovi menej ako žiada, čo je aj daný prípad, keď súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania len zo sumy 1505,- eur a len od 01.09.2018 do zaplatenia.

28. Podľa názoru odvolacieho súdu, neobstojí ani argumentácia žalovaného ohľadne hospodárnosti konania, rovnosti zbraní, koncentrácie konania, či nesprávneho vedenia konania súdom prvej inštancie alebo svojvoľného rozhodovania. Odvolací súd nezistil, že by strany v konaní nemali rovnaké príležitosti predkladať vyjadrenia, navrhovať dôkazy, či ich doplnenia, alebo realizovať iné prostriedky procesného útoku, či obrany v konaní z dôvodu toho, že by súd uplatnil koncentráciu konania. Princíp sudcovskej koncentrácie konania spočíva v možnosti súdu neprihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strany, ak strana mohla tieto uplatniť už v skoršom štádiu konania. Tento postup nie je viazaný na to, že súd uloží lehotu strane na predkladanie tvrdení a dôkazov a jej zmeškanie bude mať za následok, že súd na také prostriedky procesného útoku, či obrany nebude prihliadať. Je povinnosťou strany tieto uplatniť včas. Pokiaľ súd ukladal takú lehotu jednej strane a druhej nie, neznamená to, že obidve strany nemajú povinnosť včasného konania. Preto taký postup ani nemožno považovať za postup, ktorý by narúšal rovnosť strán v konaní. Odvolací súd nezistil ani taký postup súdu, ktorý by mohol byť označený ako svojvoľný, resp. také procesné pochybenia súdu vo vedení konania, ktoré strane znemožnili uplatňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Rovnako tak uvedené platí aj pre žalovaným namietanú lustráciu, ku ktorej sa už odvolací súd vyjadril už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí tak, že táto nemala vplyv na meritum veci. Táto námietka preto nemohla ovplyvniť vecné posúdenie veci a taký postup nemal za následok porušenie práva na spravodlivý súdny proces žalovaného.

29. Nakoľko bol žalobca v konaní úspešný, súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách znalca F. G. H. za jeho účasť na pojednávaní dňa 02.03.2020 tak, že tieto je povinný zaplatiť žalovaný (napadnutý výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie). Vzhľadom na uvedené, keď námietky žalovaného neboli dôvodné, a to ani v jednom zo žalovaným napadnutých výrokoch, odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a vo výroku III. ako vecne správny potvrdil.

30. Žalobca vo svojom odvolaní namietal záver súdu prvej inštancie o tom, že si v podanej žalobe neuplatnil nárok zo zodpovednosti za vady. Mal za to, že zo žaloby, repliky, ako aj ústnych prednesov na pojednávaní vyplýva, že si uplatňoval aj nárok zo zodpovednosti za vady v podobe výmeny zámku vo výške 30,- eur, ktoré boli zahrnuté do faktúry. Poukázal na to, že počas konania nikdy explicitne nedeklaroval, že suma 1.535 eur predstavuje len škodu, vždy poukazoval tak na škodu, ako aj na zodpovednosť za vady. Nestotožnil sa ani so záverom, že si oneskorene uplatnil nárok zo zodpovednosti za vady, t. j. po uplynutí 24 mesačnej lehoty.

31. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedená námietka žalobcu je dôvodná. Z podanej žaloby žalobcu, ako aj z ďalších jeho vyjadrení vyplýva, že žalobca si okrem náhrady škody uplatnil aj náhradu z titulu nároku zo zodpovednosti za vady spočívajúce vo výmene zámku. V žalobe žalobca poukázal na ustanovenia § 597, § 598 a § 600 Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za vady. Uviedol, že v priamej príčinnej súvislosti s vadou veci, za ktorú zodpovedá žalovaný, bola žalobcovi spôsobená aj škoda. Vo svojej replike zo dňa 27.09.2018 k vyjadreniu žalovaného, žalobca opätovne poukázal na ustanovenia o zodpovednosti za vady, pričom uvádzal, že práve poškodený zámok prednej kapoty spôsobil vyvrátenie kapoty a následne poškodenie viacerých častí motorového vozidla, čím následne vznikla žalobcovi škoda. Tak z podanej žaloby, ako aj z uvedenej repliky, podľa názoru odvolacieho súdu vyplývalo, že žalobca si uplatňuje aj zodpovednosť za vady, a to za vady zámku prednej kapoty, ktorá vada následne spôsobila vznik škody. Na pojednávaní konanom dňa 30.07.2020 právny zástupca žalobcu jasne uviedol, že žalobcovi vznikol nárok vyplývajúci zo zodpovednosti za vady vo výške 30,- eur, ktorý predstavuje cenu vadného zámku za nový. Žalobcovi v dôsledku vadného zámku vznikla v príčinnej súvislosti aj škoda vo výške 1.505 eur.

32. Z faktúry č. 20190001/2 zo dňa 04.01.2019 vyplývala suma na opravu vozidla vo výške 1.535 eur a z toho bola vykázaná ako spotrebný materiál suma vo výške 30,- eur. Súd prvej inštancie správne uviedol, že suma 30,- eur predstavuje nárok zo zodpovednosti za vady, pričom správne uviedol aj to, že nároky zo zodpovednosti za vady nemožno uplatňovať titulom náhrady škody. Nesprávne však uviedol, že žalobca si v žalobe nárok zo zodpovednosti za vady neuplatnil. Ako namietal žalobca, tento si nárok zo zodpovednosti za vady riadne uplatnil, pričom aj na pojednávaní konanom dňa 30.07.2020 presne rozlíšil, ktorú sumu si uplatňuje titulom zodpovednosti za vady a ktorú titulom náhrady škody. Odvolací súd nesúhlasí ani so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobca si nárok zo zodpovednosti za vady uplatnil oneskorene, t. j. po uplynutí 24 mesačnej lehoty. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca si tento nárok uplatnil až na pojednávaní dňa 30.07.2020. Odvolací súd poukazuje na to, že práva zo zodpovednosti za vady sa uplatňujú u predávajúceho, u ktorého bola vec kúpená /§ 625 veta prvá Občianskeho zákonníka/, pričom práva zo zodpovednosti za vady veci, pre ktoré platí záručná doba, zaniknú, ak sa neuplatnili v záručnej dobe /§ 626 ods. 1 Občianskeho zákonníka/. Žalobca v konaní predložil listinu označenú ako „žiadosť o primeranú zľavu a opravu väd predmetu Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 16.03.2018, zo dňa 05.04.2018 – vyjadrenie“, ktorá je datovaná dňa 19.04.2018. Z tejto listiny vyplýva, že žalobca si u žalovaného ako predávajúceho uplatnil nároky zo zodpovednosti za vady vozidla. Záručná doba začína plynúť od prevzatia veci kupujúcim /§ 620 veta prvá Občianskeho zákonníka/. K prevzatíu predmetného vozidla došlo dňa 16.03.2018, t. j. v deň podpisu kúpnej zmluvy tak, ako to bolo v kúpnej zmluve dohodnuté. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si nároky zo zodpovednosti za vady uplatnil včas.

33. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30 eur od 01.09.2018 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti napadnutý výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. O náhrade trov konania na súde prvej inštancie a o náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. Žalobca si uplatnil pôvodne nárok na zaplatenie sumy 1.715,- eur s príslušenstvom, pričom zobral žalobu späť v sume 10,- eur, úspešný bol v sume 1.705,- eur (99,42 %) a neúspešný v sume 10 eur, čo je 0,58 %. Žalovaný bol úspešný 0,58 %. Čistý úspech žalobcu bol 99,41 – 0,58, čo je 98,83 %, pričom žalobca si uplatnil trovy konania vo výške 97,6% . Odvolací súd preto žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,6 %.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).